

ФОЛКЛОРИСТИКА

Часопис Удружења фолклориста Србије

ISSN 2560-3191 (Online)

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА ЗА ШТАМПУ

Општи изглед рукописа

Радови се објављују на српском и енглеском језику, а у договору са Редакцијом, ако се обезбеди лектура, часописа рад може бити објављен и на неком другом језику. Текст рукописа треба написати са што мање форматирања, с проредом 1 (single) у фонту Cambria и словима величине 10,5 pt, док фусноте треба да буду 9 pt. Ако је цитирани текст у раду дужи од три реда, треба га издвојити као посебан пасус и написати словима величине 10 pt. Дужина текста треба да буде од 30.000 до 60.000 словних места (са белинама), рачунајући фусноте и библиографију. Радови који доносе теренску и другу грађу у прилогу могу имати до 80.000 карактера.

Студије, огледи, прегледни радови

Прилози треба да садрже:

1. Наслов;
2. Апстракт (150–250 речи или 1000–1200 словних знакова с белинама) – треба да садржи основне истраживачке хипотезе и методолошки оквир рада;
3. Кључне речи на језику рада (до 10 речи);
4. Текст прилога;
5. Библиографија и скраћенице (наслови распоређени по азбучном, односно абецедном реду, зависно од писма рукописа, без нумерације; за јединице на страним језицима поштовати принцип транскрибовања имена и наслова);
6. Наслов, резиме и кључне речи на енглеском (или: француском, немачком или руском) језику. Ако је рад писан на страном језику, резиме се доноси на српском језику. Резиме (300–400 речи или 1500–2000 словних знакова с белинама) треба да садржи преглед резултата истраживања;

7. Подаци о аутору: име и презиме аутора, афилијација, е-пошта.

Научна критика, прикази и оцене, белешке, хроника

Приказе треба насловити. Испод наслова приказа наводе се, у загради, пун наслов приказане публикације, име аутора или уредника, место, издавач, година издања и број страница, односно назив конференције, фолклорне манифестације и сл.

Модел цитирања

Приликом цитирања у тексту, библиографска парентеза треба да садржи презиме аутора, годину објављивања рада, двочакку и број странице са које је цитат преузет: (Сувајџић 2010: 42). Када се цитирају текстови на страном језику, имена аутора у парентези наводе се у изворном облику док их у тексту треба транскрибовати: „како сматра Толстој... (Толстой 1995: 44)“. Ако се цитира превод, у парентези се даје транскрибовано презиме: (Толстој 1995: 4). Ако библиографски извор има више аутора, у загради се наводе презимена прва два аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом „и др.“ или „et al.“: (Даскалова-Перковска, Добрева и др. 1994).

У фолклористичкој научној пракси уобичајено је да се песме, приповетке, пословице и други фолклорни облици наводе према бројевима којима су нумерисани у оригиналним збиркама (нпр. у збиркама Вука Караџића) или познатим антологијама (нпр. антологије Веселина Чајкановића), што олакшава евидентирање одређених типова и тема. У таквим приликама потребно је увести скраћенице које ће бити посебно издвојене и разрешене у Библиографији. Овај принцип примењује се исто као и код навођења свих старијих врста текстова (Свето писмо, стари епови, антички списи, где се наводе главе, стихови, односно редови, а не стране).

Навођење библиографије на крају рада

У библиографији се наводе само дела која се цитирају у раду, на писму на ком су оригинално објављена.

Монографска публикација са једним или више аутора:

Милошевић-Ђорђевић, Нада (2000). *Од бајке до изреке. Обликовање и облици српске усмене прозе*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије.

Detelić, Mirjana i Marija Ilić (2006). *Beli grad. Poreklo epske formule i slovenskog toponima*. Београд: Balkanološki institut SANU.

Секундарно ауторство (тематски зборници, зборници са научних скупова и др.):

Ивановић-Баришић, Милина (ур.) (2012). *Теренска истраживања – поетика сусрета*. Београд: Етнографски институт САНУ.

Сикимић, Биљана (ур.) (2008). *Крвна жртва. Трансформација једног ритуала*. Београд: Балканолошки институт САНУ.

Љубинковић, Ненад и Снежана Самарџија (ур.) (2008). *Српско усмено стваралаштво*. Београд: Институт за књижевност и уметност.

Збирке фолклорне грађе

Богишић, Валтазар (1878). *Народне пјесме из старијих, највише приморских записа*. Књ. 1. Сабрао и на свијет издао В. Богишић. Гласник Српског ученог друштва, Одељење 2, књ. 10. Биоград: Државна штампарија.

Караџић, Вук Стефановић (1975/1841). *Српске народне пјесме*, књ. I, Сабрана дела Вука Караџића, књ. 4, прир. В. Недић, Београд: Просвета [прештампано издање: Беч, 1841].

Кићине песме (1924, 1926). Збирка српских народних песама. Књ. 1 и 2. Београд: Уредништво *Киће*, књ. 1 – 1924, књ. 2 – 1926.

Студије, огледи и чланци у зборницима

Лајић Михајловић, Данка и Јелена Јовановић (2014). Историјат сакупљања теренских звучних записа традиционалне музике у Музиколошком институту САНУ. *Фоноархив Музиколошког института САНУ: историјски звучни записи у дигиталној ери*. Ур. Растко Јаковљевић. Београд: Музиколошки институт САНУ, 2–12.

Doležel, Lubomír (1999). Fictional and Historical Narrative: Meeting the Postmodernist Challenge. *Narratologies: New Perspectives on Narrative Analysis*. Ed. D. Herman. Columbus: Ohio State University Press, 247–273.

Прилози у серијским публикацијама

Jagić, Vatroslav (1880). Južnoslovenska narodna epika u prošlosti. *Archiv für slavische Philologie* 4, 192–142.

Сикимић, Биљана (2008). Етнолингвистички теренски рад: концептуализација ризика. *Зборник радова Етнографског института САНУ* 24, 80–92.

Rice, Timothy (2010). Ethnomusicological theory. *Yearbook for Traditional Music* 42, 100–134.

Вулићевић, Милош (2011). О вампирима с емпатијом. *Политика* 26. 10. 2011, 14.

Прилог у онлајн приступу (на сајтовима или преко електронских база)

Langhamer, Claire (2007). Love and Courtship in Mid-Twentieth-Century England. *Historical Journal* 50/1, 173–196. Преузето са: <http://www.jstor.org/stable/4140170>.

За серијску публикацију која постоји само у електронском издању уместо броја странице написати „без пагинације, Web” и навести датум онлајн приступа чланку.

Рукописна грађа

Николић, Јован. *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5.

Пропратни материјали

Ако желе да уз текстове објаве и пропратни материјал (фотографије, аудио и/или видео прилоге), аутори треба да уз опис прилога дају и податке о ауторству и власништву, односно да, ако је потребно, обезбеде дозволу за објављивање код оних институција које су носиоци права на дистрибуцију и објављивање поменутог материјала (библиотеке, архиви и др.). Материјал је потребно доставити у mp3 или mp4 формату, а фотографије у високој резолуцији (најмање 300 пиксела) у форматима TIFF, BMP, JPG или GIF.

Молимо вас да **фотографије шаљете засебно** у имејлу или пошаљите линк за преузимање. Немојте укључивати фотографије у MS Word документ. У тексту само треба означити место где желите да стоји одређена фотографија тако што ћете обележити: Слика 1, Слика 2 итд. Фотографије или графиконе треба нумерисати оним редом којим ће се појављивати у тексту. Легенде уз фотографије и податке о њиховом пореклу пошаљите у засебном документу.